

Бистра.

(Оплашена се спуща подиръ него).

Х.**Инокентий.**

(Застаналъ до прозореца, гледа приплѣднѣлъ
тъпата и извиква колкото гласъ държи:)

Братя Христене!

Гласове.

Долу — Долу! Долу — у — у!

Въ това врѣме се грѣмва между тъпата и се
чува отчаяния писъкъ на **Бистра**:

Остави, Еремия, остави!

Инокентий е онѣмѣлъ. Исека да каже нѣщо,
ала не може. Замайва му се свѣтъ и въ безсилие се
отпуща на миндерчето.

Настава мъртва тишина и едва се чува зада-
вения гласъ на Еремия, който сѣкашъ се бори съ
тия, които сж го хванали и вика:

Ахъ вие папачъ! Гадъ! — Торъ!

И долетѣлитѣ думи тжжно се носятъ въ осамо-
тената стая, гдѣ едва цоема Духовникътъ.

